

digvis også nogle regler, der gør, at pensionister kan få indefrosset nogle af de her ting.

Men Enhedslisten har i øvrigt det synspunkt, som jeg gerne vil høre om CD vil støtte, at i stedet for, at der løbende betales jordskatter og ejendomsskatter, så skulle man beskatte gevinsten på salgstidspunktet, altså når pengene er i hånden, ikke når de er i mursten, ikke når de er i jord, men når de er i hånden. Det synes vi ville være meget mere retfærdigt.

Det ville i øvrigt også give mange flere penge, for der er jo ikke nogen, der er i tvivl om, at de, der tjener penge i Danmark sådan helt generelt i løbet af årene, er dem, der har jord og fast ejendom, fordi der er meget høje værdistigninger på jord og fast ejendom.

Vi er helt indstillede på, at det er først, når man realiserer gevinsten, at skatten skal falde. Det har vi ikke kunnet få flertal for i Folketinget, men hvis CD vil hjælpe os, kan det være, det går i den retning.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det ville kræve, at vi skulle igennem en lang øvelse.

Når man har et lille hus eller en ejendom, der ligger et eller andet sted i Danmark, som man gennem mange år passer og vedligeholder, så er den gevinst, der er tale om, altså lidt søgt en gang imellem. Der er masser af mennesker, der har måttet lide afsavn igennem livet på grund af det her.

Hvis hr. Frank Aaen er orienteret om hverdagen, så skulle han prøve at kigge på de sidste prognoser efter de sidste ændringer af pinseforliget og se, hvordan udviklingen har set ud for de her små husejere eller ejendomsejere, vi taler om, og se, hvordan det er gået for lejere, når vi taler om reel rådighed og indkomst. Prøv lige at kigge på prognosen og se, hvordan den ser ud. Jeg tror nok, vi har taget fat på det område.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Alle analyser af indkomstfordelingen og formuefordelingen i det her land, som er lavet over 10 år, 20 år, 30 år, over et forløb, viser samstemmende, uden undtagelse, at de, der har de største formuestigninger, som har den største stigning i deres realindkomst, er dem, der ejer jord

og fast ejendom. Sådan er det, og det kan man ikke tale sig uden om; selv ikke CD, som helst ikke vil se det, kan tale sig uden om dét.

Så er det fuldstændig korrekt, at der er nogle, der lægger et stort arbejde i deres ejendom. Det er ikke det, vi taler om. Al værdi, man er kommet til ved at arbejde, skal beskattes helt normalt som al mulig anden arbejdsindtægt, men den værdi, man kommer til ved bare at eje noget, uden at lave noget, bare ved at sidde ned, synes vi faktisk burde beskattes hårdere, men vi er helt indstillet på at vente med den beskatning, til man har pengene i hånden.

Og så må jeg igen spørge CD: Er CD indstillet på, at den dag, hvor man har fået noget forærende uden at lave noget, og den dag, hvor man har gevinsten i hånden, dér burde man beskattes af den, i stedet for som det er i dag, hvor man bare kan stikke den i lommen?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Ebbe Kalnæs har haft to korte bemærkninger til ordføreren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

27) Første behandling af lovforslag nr. L 90: Forslag til lov om ændring af lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven). (Ændring af reglerne om rådighedsforpligtelse og sanktioner ved udeblivelse fra introduktionsprogrammet).

Af indenrigsministeren (Pia Gjellerup, fg.).
(Fremsat 10/11 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lotte Bundsgaard (S):

En af de helt store debatter i de her år er debatten om, hvordan vi bedst integrerer flygtninge i vores land. Det er vigtigt, at vi tør tage den debat.

Det er vigtigt, at vi tør tage debatten om integration og værdier. En vigtig ting i det danske demokrati er nemlig, at åbenhed, respekt for hinanden og den frie diskussion sættes højt. Det skal vi huske. Og vi skal også huske, at der i de sidste år er gjort meget for at forbedre integrationen af udlændinge, som kommer til vores land.

Med integrationsloven fra 1999 tog vi et syv-mileskridt i retning mod bedre integration af udlændinge. Integrationsloven er en lov, der giver udlændinge bedre muligheder for at blive integreret i vores land, en lov, der skaber sammenhæng for den enkelte, en lov, der giver udlændinge flere rettigheder og flere pligter, og en lov, der giver kommunerne overalt i det ganske danske land et større ansvar for at få udlændinge ind i vores fællesskaber.

Det lovforslag, vi nu skal behandle, indeholder en række små ændringer og tilpasninger af integrationsloven, ændringer og tilpasninger, der kommer på baggrund af ændringerne i lov om aktiv socialpolitik.

I Socialdemokratiet tilslutter vi os princippet, som også fremgår af integrationsloven, om, at integrationsloven så vidt muligt skal følge lovene om socialpolitik.

Det er dog afgørende at præcisere, at der kan være tilfælde, hvor flygtninge er i en helt anden og langt sværere situation, end danskere uden arbejde er det. Der kan f.eks. være tilfælde, hvor flygtninge på grund af traumer skal have en helt anden behandling, end man ellers er vant til i den sociale sektor. Vi er i Socialdemokratiet glade for, at den forskel præciseres i lovforslaget.

I Socialdemokratiet kan vi også tilslutte os, at man skærper sanktionerne, hvis udlændinge gentagne gange udebliver fra deltagelse i integrationsprogrammet. På den måde sikrer vi en konsekvens i måden, vi møder udlændinge på, samtidig med at vi sikrer en ensartet praksis i hele landet.

Alt i alt mener vi, at denne her lovændring er en fornuftig lovændring, der fortsætter de sidste års linje på integrationsområdet, en linje, hvor vi tager fat på de problemer, der opstår, når fremmede skal integreres i vores land, en linje, hvor

vi på god dansk vis giver både rettigheder og pligter til de nye danskere, der kommer hertil.

I Socialdemokratiet kan vi derfor tilslutte os lovforslaget.

Else Winther Andersen (V):

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres vegne fremføre følgende:

Forslaget er et parallelforslag til det forslag om ændring af lov om socialpolitik, som regeringen samtidig har fremsat. Forslagene tilsigter størst mulig ligestilling med hensyn til rådighedsforpligtelser for personer omfattet af integrationsloven og aktiveringsloven.

Udlændinge under integrationsordningen, der alene har ledighed som problem, får nu som hovedregel pligt til efter 1 år selv at medvirke til at skaffe sig arbejde. Det er en udvidelse af rådighedsbegrebet, som Venstre kan støtte.

Derudover præciseres rådighedsbegrebet ved, at der nu udtømmende opremses i selve lovteksten, hvilke grunde der kan give ret til fravær, uden at det trækkes i integrationsydelsen.

Vi ved, at den bestående retstilstand har givet problemer, og tilslutter os, at lovteksten nu præciseres, hvilket både gør det lettere for den, der er under integrationen, at forudse, hvornår der kan blive trukket i ydelsen, ligesom det bliver lettere for sagsbehandleren at foretage de nødvendige træk i ydelsen. Det skaber mere rene linjer.

Det er nu også en pligt for kommunerne at nedsætte integrationsydelse eller helt at lade dem bortfalde ved uberettiget udeblivelse fra deltagelse i eller afvisning af at deltage i et integrationsprogram. Vi håber, som det også fremgår af ministeren bemærkninger til lovforslaget, at de stramninger vil virke præventivt og nedbringe fraværet.

Venstre vil benytte udvalgsarbejdet til at få en diskussion af, hvordan vi i øvrigt kan fremme integrationen af udlændinge, for det er fortsat Venstres mål, at enhver udlænding får de fornødne tilbud til hurtigt at blive integreret.

Manglende vilje til at lade sig integrere skal også medføre afslag på permanent opholdstilladelse. Også det spørgsmål ønsker vi at drøfte nærmere under udvalgsarbejdet.

Venstre vil arbejde aktivt under udvalgsarbejdet, så vi kan få lovforslaget viderebehandlet.

Jeg skulle hilse fra De Konservative og sige, at de tilslutter sig vores bemærkninger om at ville arbejde aktivt under udvalgsarbejdet.

Kristen Touborg (SF):

Efter SF's opfattelse er det vigtigt, at der er en sammenhæng mellem rettigheder og pligter, men det finder vi ikke der er i dette forslag – på samme måde, som vi heller ikke ser det i det fremsatte forslag til ændring af lov om aktiv socialpolitik, altså lovforslag nr. L 112.

Der lægges op til en række stramminger, som endda kan gå så langt, at man totalt vil fratage folk hele integrationsydelsen. Det kan SF ikke støtte. Men SF finder det rigtigt, at man ligestiller lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. Vi finder det også rigtigt, at der nu fastlægges mere klare regler for, hvornår en flygtning ikke kan blive sanktioneret for at afvise tilbud om arbejde.

Og så glemte jeg fra starten at sige, at SF's ordfører, hr. Knud Erik Hansen, ikke kunne være til stede i aften, og det var på hans vegne, jeg sagde disse ting.

Annette Jørgensen (DF):

Da hr. Poul Nødgaard desværre ikke kan være til stede, skal jeg fremlægge Dansk Folkepartis kommentar til dette lovforslag.

Dansk Folkeparti har ganske vist været modstander af integrationsloven. De opstramminger, dette lovforslag lægger op til, burde have været gennemført for længst. Imidlertid må det konstateres, at rådighedsbegrebet er en afgørende faktor, men når man læser, hvilke muligheder der er for at undslå sig anvist arbejde, spørger man sig selv, om ikke det er for lempelige regler. Når man f.eks. læser § 25, stk. 3, er der opremset hele otte eksempler, hvor den ledige kan lade være at tage imod anvist arbejde.

Dansk Folkeparti vil medvirke i det kommende udvalgsarbejde og ønsker her at stille nogle mere konkrete spørgsmål vedrørende detaljer i loven.

Ebbe Kalnæs (CD):

Der skal ikke være nogen tvivl om i forbindelse med sammenhængen mellem krav og pligter, regler for udlændinge og for flygtninge, der er her på en integrationsydelse og senere vel skal overgå til det, der hedder en mere normal funktion i det her samfundssystem, at vi er indstillet på, at der skal stilles krav. Men det er også afgørende for os at understrege, at det her ikke for CD er et spørgsmål om en stramning i forhold til flygtninge specielt. Det, vi er optaget af, er, om man bliver sidestillet med alle andre i dette

land, når det gælder om at være til rådighed og være forpligtet.

Manglende konsekvens i de sammenhænge kan også ofte være et udtryk for omsorgssvigt, og det er altså utrolig afgørende, at vi lægger vægt på, at der er nogle forpligtelser, men det er klart, at der er særlige forhold og kan være særlige forhold. Men der må i hvert fald ikke være tvivl om, at det, der skal være det basale for at komme fornuftigt ind i en sammenhæng med det her samfund: sprogundervisning, undervisning i landets almindelige funktioner, bedst mulige oplysninger osv., skal gøres i første række og gøres godt.

Når man så er kommet et skridt videre frem, skal man selvfølgelig stilles over for krav som alle andre i det her samfund. Og det er utrolig afgørende, at det her ikke får nogen klang af at være specielle forhold for mennesker, der er kommet her til landet som flygtninge.

Men krav på området og mulighed for at stille krav og dermed også at trække i ydelser, hvis der er en direkte uvilje.

Og så må jeg sige, at den række af emner, der er remset op, hvor der er undtagelser, er vi ikke spor uenige i. Vi synes i og for sig, efter at have gennemgået dem, at de er ganske fornuftige.

Lone Saaby Johansen (RV):

Da vores ordfører, hr. Henrik Svane, ikke kan være til stede i salen, skal jeg fremføre følgende på hans vegne:

Integration er et af de mest omdiskuterede spørgsmål i disse år. For Det Radikale Venstre er det afgørende, at nydanskere ikke ses som ofre eller klienter, men bliver vist både tillid og respekt og givet pligter og rettigheder, for Det Radikale Venstre vil integrationen. Det har vi vist med integrationsloven, der nu har fungeret i godt 2 år, men det er vigtigt, at vi hele tiden tilpasser loven, når vi opdager, at integrationsindsatsen kan gøres endnu bedre på nogle punkter.

For nylig er der kommet et par evalueringsrapporter, der viser, at noget går godt og noget andet ikke går så godt, bl.a. har der været et for højt fravær især i sprogundervisningen på ca. 20 pct. Sprogundervisning er en væsentlig del af integrationsprogrammet. Derfor er det nødvendigt at signalere, at der er en pligt til at tilegne sig det danske sprog, når man kommer til Danmark, og at det kræver aktiv deltagelse i sprogundervisningen.

Tilknytning til arbejdsmarkedet er en anden meget afgørende faktor for vellykket integrati-

on. Dels ønsker de fleste at bidrage til det samfund, de er en del af, ved at arbejde og betale skat, og dels er arbejdsmarkedet et godt mødested for dialogen mellem danskere og nydanskere.

Lovforslaget er et udtryk for et ønske om at gøre integrationen endnu bedre på disse to punkter ved at stramme sanktionsmuligheden over for dem, der ikke selv er helt opmærksomme på, hvilke pligter de har. Derfor støtter Det Radikale Venstre forslaget.

Frank Aaen (EL):

Vi har haft en debat om det her emne næsten helt parallelt under lovforslag nr. L 112, så jeg skal gøre det kort, men bare gøre de bemærkninger, at når der tales om ligestilling, er det med usvigelig sikkerhed altid ligestilling i retning af det værste og aldrig til forbedring. Og når der tales om, at det er godt, at folk kommer ud at arbejde, er det altid noget med, at det er den arbejdsløse, der ikke vil arbejde, og ikke noget med at kritisere arbejdsgiveren.

I det hele taget må jeg sige: Jeg synes, det er forstemmende, at regeringen i den grad i de her spørgsmål altid betjener sig af mere pisk, af mere straf og langt mindre af at øge antallet af gode tilbud til dem, der har problemer.

Tove Videbæk (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne tilkendegive følgende:

Det fremsatte forslag har en parallel til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, som vi tidligere i dag behandlede. Dette lovforslag gav Kristeligt Folkeparti en positiv modtagelse og sin principielle tilslutning til.

I forlængelse heraf skal jeg tilkendegive, at Kristeligt Folkeparti ligeledes som udgangspunkt er positiv over for intentionerne i L 90.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Tak for tilslutningen, også til det her forslag, som jeg selv mener er vigtigt for at understrege, at der selvfølgelig er nogle forpligtelser, der følger med de mange rettigheder, som mennesker med en anden etnisk baggrund faktisk har i det her samfund. Modsat det, man kunne få indtryk af, når man hørte hr. Frank Aaens tale, er det jo faktisk nogle meget store og også tit meget dyre tilbud, der bliver stillet til rådighed for de men-

nesker, bl.a. sprogskoler, og derfor er det også vigtigt, at de mennesker, der får de tilbud, ved, at de så til gengæld selvfølgelig også skal møde op for at følge sprogundervisningen, men med alle de undtagelser, der også er, som hr. Ebbe Kalnæs understregede.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Midlertidig ophævelse af regler om ydelse af medicintilskud til patienter efter europæiske gennemsnitspriser og indførelse af midlertidige regler om prisfastsættelse). (Lovforslag nr. L 117).

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 21. november 2000 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 19.59